

Examensrättsprövning

– utgångspunkter och tillvägagångssätt
för Högskoleverkets examensrättsprövning

Högskoleverkets rapportserie 2001:4 R

 HÖGSKOLEVERKET
National Agency for Higher Education

Examensrättsprövning

– utgångspunkter och tillvägagångssätt
för Högskoleverkets examensrättsprövning

Högskoleverket • Birger Jarlsgatan 43 • Box 7851, 103 99 Stockholm
tfn 08-563 085 00 • fax 08-563 085 50 • e-post hsv@hsv.se • www.hsv.se

**Examensrättsprövning – utgångspunkter och tillvägagångssätt
för Högskoleverkets examensrättsprövning**

Producerad av Högskoleverket i februari 2001

Högskoleverkets rapportserie 2001:4 R

ISSN 1400-948X

ISRN HSV-R--01/4-SE

Innehåll: Högskoleverket, Utvärderingsavdelningen, **Brita Bergseth**

Grafisk form: Högskoleverkets informationsavdelning

Tryck: Högskoleverkets vaktmästeri, Stockholm, februari 2001

TRYCKT PÅ MILJÖMÄRKT PAPPER

Innehållsförteckning

Högskoleverkets kvalitetsbedömningar	5
Examensrättsprövningar	7
Kvalitetsgranskningar görs av externa bedömare	7
Tidigare examensrättsprövningar	7
Villkor för examensrätt	9
Magister-, kandidat- och högskoleexamen	9
Yrkesexamen	10
Kvalitetskriterier	11
Högskolelagen	11
Kvalitetskriterier - tolkningar av lag och förordning.	11
Bedömningsunderlag	17
Skriftlig dokumentation	17
Intervjubesök på lärosätet	17
Beslut om examensrätt	19
Omprövning av examensrätt	21
Bilaga	23
Bedömningsprocessen i korthet steg för steg	25

Högskoleverkets kvalitetsbedömningar

Högskoleverket genomför olika typer av kvalitetsbedömningar av högre utbildning. Bedömningarna görs i form av nationella ämnes- och programutvärderingar, examensrättsprövningar inom grundutbildningen och genom granskning av lärosätets eget kvalitetsarbete.

På uppdrag av regeringen granskar också Högskoleverket ansökan från en högskola om att få inrätta vetenskapsområde eller att få universitetsstatus.

Här redovisas utgångspunkter och tillvägagångssätt vid Högskoleverkets examensrättsprövningar.

Utöver denna skrift redovisas också utgångspunkter och tillvägagångssätt för nationella ämnes- och programutvärderingar (Nationella ämnes- och programutvärderingar, Högskoleverkets rapportserie 2001:2 R) samt för granskning av högskolornas eget kvalitetsarbete (Fortsatt granskning och bedömning av kvalitetsarbete vid universitet och högskolor, Högskoleverkets rapportserie 1998:21 R).

Examensrättsprövningar

Offentliga högskolor som önskar rätt att utfärda nya examina ansöker om detta hos Högskoleverket. Enskilda lärosäten ansöker om examensrätt hos regeringen. Som regel remitteras dessa ansökningar till Högskoleverket för prövning.

Högskoleverket prövar ansökan om examensrätt. Därefter beslutar verket om examensrätt för högskolor med offentlig huvudman och yttrar sig till regeringen ifråga om examensrätt för enskilda utbildningsanordnare.

Kvalitetsgranskningar görs av externa bedömare

För att granska lärosätets kvalitativa förutsättningar att utfärda den sökta examen utser Högskoleverket en grupp bedömare. Dessa har till uppgift att utifrån vissa givna kriterier pröva utbildningens kvalitet eller kvalitativa förutsättningar för att därefter lämna en sammanfattande bedömning till verket.

Tidigare examensrättsprövningar

De första prövningarna för examensrätt genomfördes redan 1992. På initiativ från olika lärosäten har Högskoleverket, tidigare Kanslersämbetet, prövat mer än 400 ansökningar om magister-, kandidat- och högskoleexamen samt skilda yrkesexamina.

Högskoleverket har tidigare redovisat de olika prövningarna i verkets rapportserie. En förteckning över några av de viktigaste rapporterna lämnas i appendix. Beslut och yttrande publiceras på verkets hemsida.

Villkor för examensrätt

Villkoren för offentliga högskolor att utfärda examina föreskrivs i högskolelag och i högskoleförordning samt i bilaga 2 till denna förordning. I Högskoleverkets författningssamling finns en förteckning över vilka examina olika högskolor har rätt att utfärda.

För Sveriges lantbruksuniversitet föreskrivs rätten i en särskild förordning. Vilka examina som får utfärdas av enskilda utbildningsanordnare anges i lag och förordning.

Magister-, kandidat- och högskoleexamen

Universitet och högskolor som har rätt att utfärda doktorsexamen har också generell rätt att utfärda magisterexamen. Högskolor som har vetenskapsområde har generell rätt att utfärda magisterexamen i ämnen inom detta område. Övriga högskolor, med undantag för de konstnärliga, har generell rätt att utfärda kandidat- och högskoleexamen.

Enskilda utbildningsanordnare har inga givna examensrättigheter. Om en enskild utbildningsanordnare önskar utfärda en examen som finns i högskoleförordningen ska detta alltid prövas. De kan också prövas ifråga om statsbidrag eller de studerandes rätt till studiemedel.

Kraven på omfattning och mål för magister-, kandidat- och högskoleexamen som föreskrivs i högskoleförordningen kan förenklat sammanfattas på följande sätt:

Magisterexamen	– sammanlagt minst 160 poäng – fördjupning i huvudämnet på 80-poängsnivå – 20 poäng alt 2x10 poäng självständigt examensarbete i huvudämnet
Kandidatexamen	– sammanlagt minst 120 poäng – fördjupning i huvudämnet på 60-poängsnivå – 10 poäng självständigt examensarbete i huvudämnet
Högskoleexamen	– sammanlagt minst 80 poäng med viss inriktning

Begreppet huvudämne definieras inte i några föreskrifter för högskolans verksamhet. Ämnesbegreppet diskuteras dock i förarbetena till lag och förordning och i samband med prövningar av rätt att utfärda magisterexamen.

Ämnesdefinitioner utvecklas när kandidat- och magisterutbildningar etableras inom nya områden. Huvudansvaret för att acceptera nya ämnen måste dock ligga på universitet och högskolor i samspel med det internationella forskarsamhället.

Yrkesexamen

Högskoleverket fattar beslut om rätt att utfärda yrkesexamen specifikt för varje utbildning vid respektive lärosäte. I högskoleförordningen föreskrivs omfattning och mål för nära femtio olika yrkesexamina som kan avläggas i högskolan eller vid ett lärosäte med enskild huvudman.

Kvalitetskriterier

Högskoleverket prövar lärosätens examensrätt utifrån vad som föreskrivs i högskolelag och högskoleförordning och i förarbetena till 1993 års högskole-reform.

Högskolelagen

All högskoleutbildning ska enligt högskolelagen vila på vetenskaplig eller konstnärlig grund samt på beprövad erfarenhet.

Verksamheten ska bedrivas så att det finns ett nära samband mellan forskning och utbildning. Den ska anpassas så att en hög kvalitet nås såväl i utbildningen som i forskningen och det konstnärliga utvecklingsarbetet.

De allmänna målen för grundläggande utbildning, 1 kap. högskolelagen:

9 § Den grundläggande högskoleutbildningen skall, utöver kunskaper och färdigheter, ge studenterna förmåga till självständig och kritisk bedömning, förmåga att självständigt lösa problem samt förmåga att följa kunskapsutvecklingen, allt inom det område som utbildningen avser. Utbildningen bör också utveckla studenternas förmåga till informationsutbyte på vetenskaplig nivå.

Kvalitetskriterier – tolkningar av lag och förordning.

Tolkningen av föreskrifterna uttrycks vid bedömningarna i ett antal kvalitetskriterier. Några av dessa kriterier kan hänföras till högskolans specifika förutsättningar att utfärda examina i enskilda huvudämnen, andra till högskolans allmänna och långsiktiga förutsättningar att inneha en examensrätt. Vissa kriterier gäller enbart för utbildning som ges av enskilda utbildningsanordnare.

Flertalet kriterier formulerades redan vid de första examensrättsprövningarna. Då redovisades också relativt utförligt vilken innebörd man lagt i de olika kriterierna och de resonemang som legat till grund för bedömningarna.

Vid varje enskild prövning tolkas kvalitetskriterierna av de sakkunniga. Vilken tonvikt som läggs vid de olika kriterierna beror på vilken utbildning som ska prövas. Kriterierna kan inte betraktas isolerat var för sig. Utbildningens kvalitativa nivå avgörs sammantaget av alla kvalitetsfaktorer i ett inbördes samspel.

Lärarkompetens och kompetensutveckling

Hög kvalitet förutsätter att utbildningen bärs upp av lärare som har vetenskaplig/konstnärlig skolning inom ämnet/ämnesområdet och som har god pedagogisk förmåga.

För att garantera utbildningens kvalitet krävs som regel att huvudämnet i en examen företräds av minst två disputerade lärare, som är tillsvidareanställda vid lärosätet.

Lärarna ska också ha förutsättningar att upprätthålla och vidareutveckla sin vetenskapliga/konstnärliga och pedagogiska kompetens. I syfte att utveckla lärarkompetensen bör de lärare som inte är forskarutbildade ges möjlighet till forskarutbildning inom ämnet/ämnesområdet.

Utbildningens mål, innehåll och organisation

Utbildningen ska uppfylla de krav på omfattning och mål som anges i högskoleförordningen. Utbildningen ska också svara mot det aktuella kunskaps- och forskningsläget. Det är därför nödvändigt att det vid den högskola som ansöker om examensrätt bedrivs forskning inom ämnet/ämnesområdet med en sådan volym att en kreativ forskningsmiljö kan upprätthållas.

För rätt att utfärda magister- och kandidatexamen är det således nödvändigt att vetenskaplig verksamhet pågår i en sådan omfattning att kontinuiteten i verksamheten säkerställs.

Även innehållet i utbildningar som leder till yrkesexamina ska genom anknytning till forskningen följa den aktuella kunskapsutvecklingen. Avgörande för att nå god yrkesrelevans i en utbildning som leder till yrkesexamina är som regel hur teoretisk och praktisk/tillämpad kunskap integreras. Hur samspelet fungerar mellan yrkesliv och omvärldens krav på förändringar och förnyelse kan också ge indikationer på utbildningens kvalitet.

Examinator bör vara disputerad i ämnet alternativt vara disputerad i annat närliggande ämne och bedriva aktiv forskning inom ämnesområdet.

På kandidatnivå och framför allt på magisternivå där självständiga arbeten ska ha tydliga inslag av forskning är det önskvärt att skilja rollerna som handledare och examinator. Det kan också vara en stor tillgång att använda någon form av extern medverkan i examinationen.

Ämnesdjup och ämnesbredd

Till villkoren för examensrätten hör att fördjupningsnivåerna inom huvudämnet ska kunna identifieras.

Kravet på fördjupning i huvudämnet bör kompletteras med krav på en viss ämnesbredd i högskolan. Det handlar om den vetenskapliga totalmiljön i vilken det enskilda ämnet finns. Relationen till närliggande vetenskapsområden ska hållas öppen. En bredd i högskolans samlade kompetens skapar bättre förutsättningar att ge studenterna en varierad skolning i teori och metod.

Ämnesbredden i en examen regleras inte centralt. Ämnen som vid sidan av huvudämnet också ingår i examen bör dock ha ett rimligt djup. Det ökar studenternas möjlighet till kritisk bedömning och till nya perspektiv på de problemområden som utbildningen inriktas mot.

För rätt att utfärda magisterexamen förutsätts att högskolan har erfarenhet av att bedriva utbildning över 40-poängsnivån.

Övergångsmöjligheter till forskarutbildning

Enligt högskoleförordningens intentioner ska en utbildning som leder till magisterexamen självklart vara relaterad till en forskarutbildning. Detta markerar fördjupningsstudiernas vetenskapliga sammanhang. Även om dessa krav inte är lika markerade då utbildning till kandidatexamen diskuteras är intentionen i grunden densamma. En utbildning som leder till magister- eller kandidatexamen ska således genom fördjupningsstudier och examensarbete ge studenterna möjlighet att direkt gå över till forskarutbildning. Högskolor som exempelvis utfärdar kandidatexamen men saknar egen forskarutbildning i ämnet bör genom samverkan med lärosäten som har rätt att utfärda doktorsexamen tillförsäkra sig att studenterna blir behöriga att antas till forskarutbildning. Högskolor som inte har egen forskarutbildning i ämnet bör därför garantera de studerandes möjlighet att gå vidare till forskarutbildning vid ett annat lärosäte.

Kvalitetsarbete och utvärdering

Varje högskola är skyldig att utarbeta ett program för kvalitetsarbete och kvalitetssäkring. Med stöd av utvärderingar bör man kunna konstatera om detta program på ett positivt sätt fått genomslag i verksamheten. Högskolan ska också ansvara för att kursvärderingar genomförs.

För att utbildningen ska kännetecknas av god kvalitet bör, förutom studentmedverkan och internationellt perspektiv, också jämställdhet och mångfald ingå bland perspektiven såväl ifråga om lärar- och studentrekrytering som utbildningsinnehåll och forskningsinriktning.

Studentmedverkan

Studenterna måste kontinuerligt garanteras hög kvalitet i utbildningen. Lärarnas pedagogiska skicklighet och förmåga att engagera sina studenter i egna forskningsprojekt, externa projekt med anknytning till arbetslivet etc. är aspekter som bör beaktas vid bedömningen.

Studenterna ska också ha reella möjligheter att aktivt medverka i utvecklingsarbetet på alla nivåer, i planering och i utvärdering av utbildningen. Detta förutsätter bland annat möjligheter för studenterna att aktivt engagera sig i studentfackligt arbete.

Internationellt perspektiv

Ett internationellt perspektiv i utbildningen är en viktig och oeftergivlig

kvalitetsaspekt. Internationaliseringen tar sig särskilt uttryck i utbyte av lärare och studenter med andra länder. Detta berikar och breddar högskolans utbildning och är en självklar aspekt av en kreativ högskolemiljö. Det internationella perspektivet ska också återspeglas i kurslitteratur och kursinnehåll.

Bibliotek och informationsförsörjning

Gynnsamma utbildningsbetingelser förutsätter god tillgång till vetenskaplig litteratur av skilda slag inom högskolans ämnesområden. Biblioteket är en pedagogisk resurs och samarbetet med studenter, lärare och utbildningsansvariga är viktigt. Tillgång till goda sökmöjligheter i bibliografiska och andra databaser är också en nödvändighet. För konstnärliga utbildningar är kontakten med en konstnärlig aktiv miljö viktig.

Lokaler och utrustning

En god infrastruktur som också ger möjlighet till flexibelt lärande är viktig för en väl fungerande högskola. Här kan särskilt nämnas tillgång till datorer, studieplatser och mötesplatser. För utbildning och forskning inom exempelvis laborativa ämnen är tillgången till ändamålsenliga lokaler med adekvat utrustning avgörande.

Behörighet och antagning

Till förutsättningarna för att ett enskilt lärosäte ska ges examensrätt hör att de studerande antas till utbildning på lika villkor som vid offentliga högskolor. Några konfessions- eller bekännelsekrav av politisk, religiös eller annan ideologisk art får därmed inte ställas som villkor för antagning.

Ekonomi och styrelse

Det krävs rimliga ekonomiska och organisatoriska förutsättningar för att inneha en examensrätt. Verksamhetsberättelser och budget ger de sakkunniga underlag för en sådan bedömning.

Stabilitet och långsiktighet

Att bedriva högskoleutbildning och inneha en examensrätt är ett viktigt och långsiktigt åtagande inte enbart gentemot studenter utan också gentemot samhället i stort. Lärosätena måste ha förutsättningar för att upprätthålla god kvalitet i utbildningen över lång tid.

Kritisk och kreativ miljö

Den kritiska och kreativa miljön utgör en sammanfattning av alla kvalitetskriterier. Till förutsättningarna för att nå de kvalitativa krav som ställs för examensrätt hör att högskolan har en viss bredd i sitt utbildningsutbud och kan erbjuda möjligheter till fördjupningsstudier inom skilda ämnesområden.

Ett rikt spektrum av ämnen relaterade till varandra har alltid uppfattats som pådrivande och stimulerande för att åstadkomma en kvalitativt god utbildning. Lärosätet måste därmed också ha en viss volym i verksamheten. Någon nedre gräns kan dock inte uttryckas i kvantitativa mått.

Ett väl fungerande nätverk av kontakter med närliggande utbildningar, angränsande ämnen och ämnesområden både nationellt och internationellt bidrar till att konstituera den kritiska och kreativa miljön.

Bedömningsunderlag

Bedömningarna ska göras på likvärdiga grunder. Oavsett vilket ämne eller vilket utbildningsprogram som bedöms ska värderingarna göras utifrån samma kriterier och på basis av ett likvärdigt underlag.

Bedömningsunderlaget består dels av lärosätens skriftliga dokumentation om verksamheten, dels av de erfarenheter och intryck som bedömargruppen får vid intervjusamtal med olika företrädare för lärosätet. Kvalitetskriterierna utgör utgångspunkten för såväl den skriftliga dokumentationen som intervjusamtalen.

Skriftlig dokumentation

Bedömningsunderlaget ska vara relevant. Det material som lämnats i samband med ansökan om examensrätt, utbildnings- och kursplanen, uppgifter om lärarkompetens etc., kan enligt bedömarna ibland behöva kompletteras. Ofta begärs kompletteringar in efter en särskild checklista. Checklistans funktion är att säkerställa att underlaget från lärosätena är likvärdigt och adekvat samt att ingenting är glömt.

Intervjubesök på lärosätet

I samband med en examensrättsprövning görs alltid en dags intervjubesök på lärosätet. Intervjusamtal förs i olika grupper med ledning, lärare och studenter var för sig. Samtalen är konsultativa till sin karaktär i syfte att också främja utvecklingen av verksamheten.

Uppgifterna om verksamheten kan vid besöket kompletteras och aktualiseras. Bedömarna har samtidigt också möjlighet att bilda sig en uppfattning om lärosätets infrastrukturella resurser, bibliotek, lokaler och utrustning.

Ett intervjubesök kan läggas upp på följande sätt:

- Inledande samtal med rektor
- Samtal med ämnes- eller programansvarig
- Samtal med lärare
- Besök i bibliotek och lokaler i övrigt
- Samtal med studenter
- Överläggningar inom sakkunniggruppen
- Avslutande samtal med rektor

Medverkande studenter utses på sätt de själva beslutar. I övrigt utser rektor vilka som från lärosätet ska delta i samtalen. De som medverkar vid intervjuerna kan enbart delta i en av intervjugrupperna.

Vid intervjubesöken deltar utöver bedömargruppen också projektansvarig från Höskoleverket. Höskoleverkets roll är bl.a. att förmedla erfarenheter från tidigare examensrättsprövningar och så långt möjligt bidra till att prövningarna görs på ett likvärdigt sätt.

Beslut om examensrätt

När de sakkunniga slutfört sin bedömning lämnas ett yttrande och förslag om beslut till Högskoleverket. Dessförinnan har lärosätet fått tillfälle att ge synpunkter på och eventuellt komplettera den beskrivande delen av yttrandet.

Med utgångspunkt i de sakkunnigas yttrande fattar Högskoleverket beslut om examensrätt för offentlig högskola. Ifråga om enskilda utbildningsanordnare överlämnar verket ett förslag om beslut till regeringen.

Omprovning av examensrätt

Examensrätten är inte en gång för alla given utan kan omprövas. Detta gäller för både offentliga och enskilda utbildningsanordnare. Villkoret för att en offentlig utbildningsanordnare ska få behålla eller tilldelas rätten regleras i 1 kap. högskolelagen samt för en enskild utbildningsanordnare i Lagen om tillstånd att utfärda vissa examina.

Högskoleverkets beslut om en examensrätt omprövas som regel i samband med de regelbundet återkommande utvärderingar som Högskoleverket från och med 2001 genomför av samtliga ämnes- och programutbildningar. I särskilda fall kan Högskoleverket ompröva examensrätt efter kortare tid än vad dessa utvärderingar medför.

I fråga om enskilda utbildningsanordnare kan regeringen också besluta att en omprovning ska göras inom viss tid.

Bilaga

Lagar och förordningar

Högskolelagen (1992:1434)

Högskoleförordningen (1993:100)

Lag om tillstånd att utfärda vissa examina (1993:792)

Förordning om tillstånd att utfärda vissa examina (1993:956)

Förordning med instruktion för Högskoleverket (1995:945)

Referenser

Betänkande

Ds 1992:1 Fria universitet och högskolor (Utbildningsdepartementet)

Propositioner

Proposition 1992/93:1 om universitet och högskolor – frihet för kvalitet

Proposition 1992/1993:169 om högre utbildning för ökad kompetens

Proposition 1994/95: 165 Ett högskoleverk

Principiellt viktiga examensrättsprövningar

Magisterexamen vid vissa högskolor, Ds 1992:127

Magisterexamensprövning, Kanslersämbetets rapportserie 1993:2

Magister- och kandidatexamen inom vård och omsorg,

Högskoleverkets rapportserie 1998:9 R

Utbildning inom vård och omsorg – en uppföljande utvärdering,

Högskoleverkets rapportserie 2000:5 R

Prövning och omprövning av magisterexamensrätt våren 2000

Psykioterapeutexamen. Examensrättsprövning för tio enskilda

utbildningsanordnare, Högskoleverkets rapportserie 1999:9 R

Bedömningsprocessen i korthet steg för steg

1. Ansökan inkommer till Högskoleverket
2. En extern bedömargrupp tillsätts av Högskoleverket
3. Möte äger rum med gruppen och den projektansvarige från Högskoleverket
4. Kontakt tas med lärosätet för komplettering av bedömningsunderlag, planering av intervjubesök och för presentation av sakkunniggruppen
5. Intervjubesök på lärosätet
6. Bedömarna skriver sitt yttrande till Högskoleverket
7. Lärosätet ges tillfälle att ge synpunkter på och eventuellt komplettera den beskrivande delen av bedömarnas yttrande
8. De sakkunnigas yttrande överlämnas till Högskoleverket
9. Högskoleverket fattar beslut om examensrätt ifråga om högskola med offentlig huvudman
10. Högskoleverket avger yttrande till regeringen ifråga om enskild utbildningsanordnare
11. Beslut och yttrande publiceras

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Umeå universitet
Högskoleverkets rapportserie 1998:38 R

Rättssäker examination – en tillsynsrapport
Högskoleverkets rapportserie 1998:39 R

Doktorander från länder utanför Norden och Europeiska unionen
Högskoleverkets rapportserie 1998:40 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Handelshögskolan
Högskoleverkets rapportserie 1999:1 R

Granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Linköpings universitet
Högskoleverkets rapportserie 1999:2 R

Magisterexamen söker identitet. Del II
Högskoleverkets rapportserie 1999:3 R

Dimensionering av lärarutbildning – analys inför samråd 1998
Högskoleverkets rapportserie 1999:4 R

Högskolornas regler och delegeringssystem – Tillsynsrapport
Högskoleverkets rapportserie 1999:5 R

Högskolans ansvar för studenthälsovården – Tillsynsrapport
Högskoleverkets rapportserie 1999:6 R

Vad hände sedan? Avnämarna av gymnasieskolan och av högskolans grundutbildning
Högskoleverkets rapportserie 1999:7 R

Arkitektutbildningen – Högskoleverkets utredning och utvärdering
Högskoleverkets rapportserie 1999:8 R

Psykoterapeutexamen – Examensrättsprövning för tio enskilda utbildningsanordnare
Högskoleverkets rapportserie 1999:9 R

Utlandsstudier – till vilken nytta? En utvärdering av effekter av utlandsstudier
Högskoleverkets rapportserie 1999:10 R

Årsrapport för universitet och högskolor 1998
Högskoleverkets rapportserie 1999:11 R

Swedish Universities & University Colleges 1998 – Short Version of Annual Report
Högskoleverkets rapportserie 1999:12 R

Årsrapport för universitet och högskolor 1998 – Kortversion
Högskoleverkets rapportserie 1999:13 R

Högskolans uppdragsutbildning – Ett regeringsuppdrag
Högskoleverkets rapportserie 1999:14 R

Antagning till forskarutbildning
Högskoleverkets rapportserie 1999:15 R

Ny inriktning inom magisterexamen
Högskoleverkets rapportserie 1999:16 R

Rätt juristutbildning? Utvärdering av juristutbildningar
Högskoleverkets rapportserie 2000:1 R

Forskarskolor – ett regeringsuppdrag
Högskoleverkets rapportserie 2000:2 R

Journalistutbildningarna i högskolan
Högskoleverkets rapportserie 2000:3 R

Högskolestudier och funktionshinder
Högskoleverkets rapportserie 2000:4 R

Utbildningar inom vård och omsorg – en uppföljande utvärdering
Högskoleverkets rapportserie 2000:5 R

Utvärdering av Socionomutbildningar
Högskoleverkets rapportserie 2000:6 R

Förnyad granskning och bedömning av kvalitetsarbetet vid Högskolan i Jönköping
Högskoleverkets rapportserie 2000:7 R

Lärosätenas arbete med jämställdhet, studentinflytande samt social och etnisk mångfald
Högskoleverkets rapportserie 2000:8 R

Goda exempel
Hur universitet och högskolor kan arbeta med jämställdhet, studentinflytande och social och etnisk mångfald
Högskoleverkets rapportserie 2000:9 R

Tentamen: "Plussning" och begränsning av antalet tillfällen
Högskoleverkets rapportserie 2000:10 R

Designutbildningar i Sverige. En utredning och utvärdering.
Högskoleverkets rapportserie 2000:11 R

Högskoleprovet – Gårdagens mål och framtida inriktning
Högskoleverkets rapportserie 2000:12 R

Eldsjälar och institutionell utveckling
Högskoleverkets rapportserie 2000:13 R

Antagning till högskolan – erfarenheter och visioner
Högskoleverkets rapportserie 2000:14 R

Att leda universitet och högskolor. En uppföljning och analys av styrelsereformen 1998
Högskoleverkets rapportserie 2000:15 R

Högskolornas tillämpning av EG-direktiv i sjuksköterskeutbildningen och barmorskeutbildningen
Högskoleverkets rapportserie 2000:16 R

Sexuella trakasserier mot studenter – högskolornas åtgärder
Högskoleverkets rapportserie 2000:17 R

Livslångt lärande som idé och praktik i högskolan
Högskoleverkets rapportserie 2001:1 R

Nationella ämnes- och programutvärderingar
Högskoleverkets rapportserie 2001:2 R

Vilken betydelse har utländsk bakgrund för resultatet på högskoleprovet?
Högskoleverkets rapportserie 2001:3 R

Högskoleverkets rapportserie 2001:4 R
ISSN: 1400-948X
ISRN: HSV-R--01/4--SE

Högskoleverket är en central myndighet för frågor som rör universitet och högskolor. Verket arbetar med kvalitetsbedömningar, tillsyn, uppföljningar, utveckling av högre utbildning, utredningar och analyser, bedömning av utländsk utbildning och studieinformation.

 HÖGSKOLEVERKET
National Agency for Higher Education